

La patent es diu Aitex

Els tècnics tèxtils han revolucionat una indústria que fins ara es dedicava exclusivament a la llar. AITEX, l'institut tecnològic del tèxtil, ha estat la clau. José L. Trevino, cap d'investigació, apunta els nous camps d'estudi, analitza la crisi del sector i aposta pel disseny.

Albert Vicent

Què és el que identifica Aitex davant la resta d'Instituts tecnològics del tèxtil europeus?

—Aitex té de particular, i jo diria que d'avantatge sobre altres institucions europees similars, el fet d'ocupar-se des dels components més intangibles del sector tèxtil, com és el disseny, fins als components tangibles, més directament relacionats amb la producció i la comercialització. Això ens confereix un ventall ample de possibilitats i context que no és fàcil trobar en aquest sector.

—¿Des de l'Associació quina és la valoració que es fa dels productes tèxtils valencians i catalans en termes de qualitat?

—El sector tèxtil s'ha trobat en els dos últims anys amb una forta crisi. Afortunadament, hi ha hagut una reacció que cada vegada és més ferma i els empresaris s'han adonat de quin és el missatge del mercat. Els productors han arribat a entendre que és necessari incorporar un alt component de disseny —de valor afegit, per tant— i de qualitat perquè el consumidor trie els seus productes. En aquest sentit, la darrera edició de Tèxtil Llar ha estat tota una demostració.

D'altra banda, l'empresariat ha sabut assumir les propostes de diversificació cap a nous productes tecnològics, culturalment més avançats. Per tant, podem afirmar que el món tèxtil, malgrat la crisi que travessa, està molt viu i és viable. Si bé tradicionalment s'ha volgut assimilar a la indústria tèxtil amb el tercer món, jo sóc dels que pensa que res més lluny de la rea-

litat. Cal veure que Alemanya és el cap de producció mundial del tèxtil, seguida molt de prop per Itàlia i França. El que passa és que aquests països han evolucionat cap a un nou tèxtil i aquest és el pas que encara ens toca donar a nosaltres.

—Sobre el sector tèxtil plana últimament l'acusació d'una reconversió encoberta avalada pels incendis en cadena, ¿quina impressió es té des d'Aitex d'aquesta realitat?

—Evidentment, es veu d'una manera preocupant. Hi ha empreses que

d'alguna manera han tirat la tovallo-la. Tot i ser una minoria i que la resta del sector ha sabut afrontar la realitat, la veritat és que no ens beneficiem gens aquest tipus d'esdeveniments.

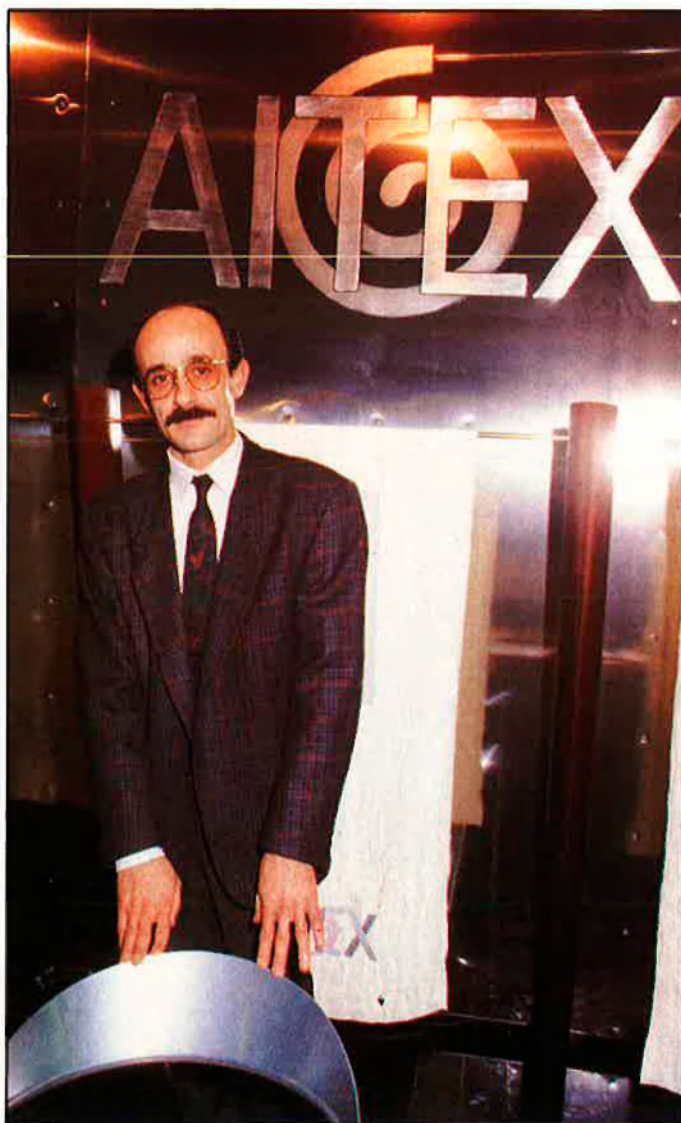
—¿Quina és la importància que estan assumint els nous productes, com ara els tèxtils tècnics?

—Efectivament, les majors atencions s'estan dedicant ara a un projecte que les empreses han fet seu i que és el dels tèxtils tècnics, que entra de ple en la reconversió cap a tèxtils d'alta tecnologia i productes més culturals.

De fet, els tèxtils s'estan utilitzant cada vegada més en aplicacions d'enginyeria i construcció, bé com a elements de reforçament, bé com a ajuda a la construcció. Són productes que normalment reuneixen requisits tecnològics molt elevats, on ni na una gran participació de *know-how*, de materials molt sofisticats i de maquinària d'alta precisió, però que al mateix temps donen un futur brillantíssim al sector. Són materials complexos aplicats a la construcció de bucs de vaixells, avions, reforços de carreteres o murs de contenció, totes són aplicacions molt novadores que a Espanya comencen a ser utilitzades ara. Per contra, Europa ja té molt ben instal·lada una capacitat de producció òptima de nous materials, mentre que ací comença ara l'embranchida en aplicacions com aquesta, on el component tèxtil és bàsic.

—Per tant, es pot afirmar que el sector tèxtil encara dona marges per a noves inversions...

—Sí, aquest és un tipus de material que està creixent exponencialment i per tant, la capacitat de producció instal·lada no co-

José Luis Trevino.

RAFA GIL

breix la demanda, a banda que els materials que s'hi utilitzen són importats. És, per tant, un bon moment per a invertir. Per contra, té la problemàtica de ser un producte tecnològicament avançat, i ací és on intervé Aitex, potenciant el desenvolupament dels productes d'elevada tecnologia. De la mateixa manera, s'està treballant, amb importants avanços, en el capítol de materials ignífugs i en nous tipus de fibres comptant amb la col·laboració dels subministradors.

—¿Com es complementen aquests tipus d'investigacions amb els components intangibles com el disseny?

—Dins del tèxtil tradicional, la component disseny és important si va afegida a la de qualitat. Són factors fonamentals a l'hora de l'elecció que ha de fer l'usuari. Realment, un producte ben fet, amb un elevat component de disseny, sempre és productiu. Aquesta ha estat part fonamental de l'èxit de la reconversió escomesa per Alemanya, França i Itàlia. Jo crec que ha arribat el moment d'abandonar els productes menys acabats i més barats, perquè no podem ser competitiu en preus amb països com Taiwan, Corea i altres països de l'Est. Per contra, tenim els coneixements i l'experiència tèxtil suficient per a donar el salt següent. El camí d'Europa és el nostre.

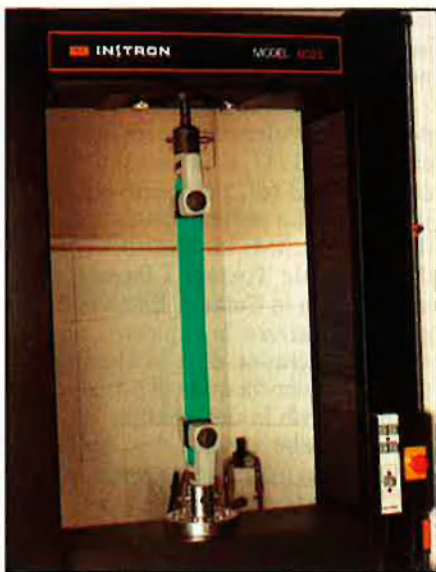
—Així i tot, el sector continua sent deficitari en patents.

—Estem en vies de solucionar-ho. Quant a patents, som partidaris de potenciar aquest aspecte i el 1989 apareixeran patents propietat d'Aitex. Seran patents per a l'ús de les empreses associades i, per tant, amb una tecnologia protegida.

—La incorporació del CAD/CAM

Instal·lació per a verificar la fixació de tints als tèxtils.

Alta tecnologia per estudiar la resistència de materials.

CAD/CAM: patronatge assistit per ordinador.

Dissenys tèxtils amb tecnologia pròpia

Gràcies al suport del Ministeri d'Indústria i Energia i de l'IMPIVA, Aitex (Asociación de Investigación de las industrias de Textil-hogar, confección, géneros de punto y conexas) ha esdevingut el principal punt de referència en l'àrea d'investigació tèxtil. Nascuda a Alcoi el 1985 com una iniciativa compartida entre l'Associació d'Empresaris del Tèxtil del País Valencià i la Generalitat valenciana, Aitex té a hores d'ara 150 empreses associades i un nombre semblant en règim de client, en el període de transició previ a l'associació.

Amb Josep Lluís Trevino com a cap d'investigació, Aitex ha invertit en els dos darrers anys més de 400 milions de pessetes en equipament tecnològic. Al voltant d'aquest centre treballen 22 especialistes de diferents camps, des d'enginyers, físics i químics fins a llicenciats en Belles Arts i dissenyadors. La normalització i homologació dels materials és el seu treball prioritari, però la tecnologia punta s'orienta també cap a l'obtenció de nous materials dins de l'àrea coneguda com tèxtils tècnics. Els laboratoris de física, química, soldadeses, i reacció al foc es complementen amb un centre de disseny, una xarxa de documentació i informació i una important estructura de CAD/CAM. □

als processos de producció encara és un repte per al sector tèxtil...

—Ha estat una proposta que ha rebut una reacció magnífica per part de l'empresariat. En CAD/CAM cal diferenciar dos sectors dintre del tèxtil. Un és el que fa referència al disseny de tèxtils i l'altre al sector de confecció; nosaltres tenim equips treballant en els dos. El subsector de confecció, per al qual estem equipats amb un sistema de patronatge assistit per ordinador, fa tot el procés fins arribar a la prova de producció. Aquest ha tingut una gran acceptació empresarial, ja que realitza en la dècima part de temps tota una col·lecció sencera.

Per contra, està costant més l'aplicació de sistemes de disseny, ja que sembla haver-hi certa desconfiança per part dels dissenyadors, que veuen l'ordinador com un rival. No obstant això, l'ordinador no serà mai un rival, perquè la creativitat és un component humà i la màquina, per molt sofisticada que siga, tan sols és una eina que permet combinar múltiples formes i colors sota el control creatiu dalgú. □